

ner penge til boligen. Vores samfund er bygget op på den måde, at man låner penge til at købe bil og andre større forbrugsgoder, og så betaler man det af løbende.

Nogle gange sker der altså det, at man bliver arbejdsløs eller man bliver syg eller man bliver skilt. I de situationer har man brug for rådgivning om, hvad man så skal gøre, for at man ikke kommer ud i en stor social nedtur. Hvad skal man gøre for, at gælden ikke vokser? De fleste mennesker gør, hvad de kan for at betale det, de har lovet at de ville betale, og så vokser deres gæld, i stedet for at de får en fornuftig afdragsordning, som de kan klare.

Hvis man har en god gældsrådgivning, hvor man kan gå hen med det samme og få den rigtige vejledning, undgår vi, at de kommer helt derud, hvor de bliver udsat. Jeg kan ikke helt forstå, hvorfor Dansk Folkeparti ikke være med til at sikre det, ligesom vi på en lang række af andre af livets områder har sørget for, at der er offentlig rådgivning, f.eks. i forhold til alkohol.

Kl. 21:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:19

Colette L. Brix (DF):

Jeg kan ikke lade være med at sige til fru Line Barfod, og fru Line Barfod ved det godt, at under den forrige minister på økonomi- og erhvervsområdet lavede vi jo faktisk de afdragsfrie lån, selv om man kan sige, at dem er der også nogle, der har noget imod. Det gjorde vi jo netop for de familier, hvor det så rigtig galt ud. Kunne de ikke betale renterne på f.eks. deres bolig mere, kunne de få et afdragsfrit lån. Man kan lide det eller ej, det blev gjort for, at unge mennesker kunne komme ind, og det blev gjort for folk, hvor den ene af parterne var arbejdsløs, eller hvor der var sygdom i familien. Så kunne de gå hen og tage en pause. Det er ikke så ringe endda.

Med hensyn til dem, der kommer til at skyldte penge, er det fuldstændig rigtigt. Med hensyn til den offentlige gældskommission, som man nu har set sig så blind på herinde, vil jeg sige, at vi jo allerede har så mange instanser, og det ved fru Line Barfod godt. Vi har Forbrugerrådet. Vi har pengepriser.dk. Man kunne da prøve at udnytte nogle af de ting, før man siger, at nu skal vi have en offentlig gældskommission. En støvet kommission mere er da en støvet kommission for meget.

Kl. 21:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en mere til korte bemærkninger: Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 21:20

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det, der fik mig til at rejse mig op og stille spørgsmål, var, at ordføreren var så ivrig for at fremhæve: Lad os nu vente. Hvorfor kan vi ikke vente? Hvorfor skal vi skynde os? Og så tænker jeg: Jamen der er jo en økonomisk krise, der er en realitet uden for Christiansborg. Det kan være, at ordføreren måske ikke er bevidst om det. Jeg stillede også tidligere et spørgsmål til ministeren. Det her gælder ikke kun de socialt udsatte, det gælder faktisk også ganske almindelige borgere; det her problem er også ved at ramme den såkaldte middelklasse.

Ordføreren siger, at vi skal vente. Vi ved godt, at vi har et problem, vi ved godt, at der er sket en stigning i forhold til registreringer, vi ved godt, at antallet af sager er stigende, og vi ved også godt, at de registrerede tilsammen skylder 7,6 mia. kr. Så jeg vil egentlig gerne høre: Synes ordføreren så virkelig, at vi skal vente? Og i så fald hvor lang tid? For vi ved jo heller ikke, hvornår den her nedsatte arbejdsgruppe bliver færdig.

Kl. 21:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 21:21

Colette L. Brix (DF):

Til fru Yildiz Akdogan vil jeg bare lige sige: Jo, jeg ved godt, at der er krise udenfor; det ved jeg godt. Jeg sidder i Erhvervsudvalget og har været med til at lave de bankpakker, der er kommet, så det ved jeg udmærket godt. Så vær helt rolig. Det ved jeg godt.

Men det der med, at vi skal have sådan et hastværk, forstår jeg egentlig ikke, og der henholder jeg mig til, at vi for 2 måneder siden behandlede B 33, og da var vi helt enige om, at nu blev der sat nogle folk til at se på det her, og de er ikke engang færdige, vi har ikke fået noget resultat. Hvorfor skulle vi begynde at tage skridtet videre, før vi ved, hvad de mennesker kommer frem til? Det er da den omvendte verden. Vi er da nødt til at vente, til de folk kommer med noget. Vi nedsætter vel ikke en arbejdsgruppe for sjov og betaler 16 mio. kr. af satspuljen til dem, og så sker der ingenting. Det er da ikke rimeligt. Det drejer sig om skatteborgernes penge. Det